

PARAULES DE VIDA

Cridats a ser terra bona

Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar fins que dona el gra per a la sembra, així serà la paraula que surt dels meus llavis: la 2a part del llibre d'Isaïes havia començat (Is 40,1s) convidant el profeta a obrir en el desert una ruta per al Senyor per fer possible la vinguda de Déu al món omplint-lo de la seva presència.

Avui la 1a lectura recorda com la paraula del Senyor garanteix l'acompliment de tot allò que Ell ha anunciat. Però la comparació entre la pluja i la neu de què parla el profeta i la paraula sembrada de què parla Jesús té un element diferenciador: neu i pluja segueixen l'automatisme de les lleis de la natura però l'eficàcia de la paraula sembrada depèn radicalment del receptor.

Amb la paràbola del sembrador Jesús respon a l'interrogant de sempre en l'anàlisi dels resultats de l'acció apostòlica: per què una mateixa llavor, sembrada per un mateix sembrador amb un mateix interès, produeix rendiments tan diversos? La qüestió de sempre es plantejaria ja durant el Ministeri de Jesús: per què, escoltant el mateix missatge del Mestre de Natzaret i veient els mateixos miracles, uns sí creien en Jesús i altres no?

Per què uns sí creuen en Crist i d'altres no? Testimonis positius de vida cristiana exemplar són a l'abast d'uns i altres. Anti-testimonis escandalosos de membres de l'Església són coneguts per uns i per altres.

Quin és l'element diferenciador? No ho és la llavor ni el sembrador, sinó la terra on hi cau la llavor.

La manca de fruits en la llavor sembrada s'explica primer per l'acció del Maligne que els pren la llavor sembrada en els seus cors. La confiança filial en la força de la provident acció amorosa de Déu

no ens ha de fer oblidar la necessària precaució davant les seductores insidies del Temptador.

Els del terreny rocós manifesten la inconstància dels seguidors del corrent: la història humana és plena de caigudes en aquest parany!

Els d'enmig dels cards pretenen l'objectiu utòpic d'una doble fidelitat contradictòria: voldrien ser cristians però sense deixar de seguir els criteris del món amb la seducció de les riqueses.

Finalment hi ha els de la terra bona que han sentit la predicació del Regne, l'han entesa i dona fruit o cent o seixanta o trenta.

La paràbola vol fer pensar als destinataris des de la situació de cadascú.

Així la paràbola pot esdevenir paraula de consol pel predicador desanimat davant la infructuositat del seu treball evangelitzador; o paraula d'exhortació a tothom perquè miri com acull la llavor de la Paraula.

Entre la presentació general de la paràbola i la seva explicació, Jesús interromp l'ensenyament a la gent per adreçar-se directament als deixebles que

li pregunten: *Per què els parleu en paràboles?* L' aclariment de Jesús esdevé enigma dramàtic: *Parlo en paràboles perquè mirin, però no hi vegin; escoltin, però no entenguin.*

Déu vol que no hi vegin i no entenguin? La clau és veure que s'està citant textualment Is 6,4 on Isaïes narra l'experiència de la seva vocació profètica quan de fet ja fa anys que l'està exercint amb resultats molt pobres.

Llavors el profeta Isaïes es pregunta si val la pena seguir predicant en nom del Senyor quan el Poble no hi fa cas. La resposta del Senyor a Isaïes, i a tot predicador-evangelitzador, és que ha de seguir predicant i testimoniant tot i que els destinataris no hi vegin i no es converteixin.

Que la Mare de Déu del Carme ens porti per les ones de la mar mirant no tant per l'èxit del nostre apostolat sinó per la fidelitat a la nostra missió.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesà

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Estem massa acostumats a demanar a Déu tot i més. La gran distorsió de la fe és la instrumentalització de Déu, fer-lo servir per demanar-li allò que no tenim i entenem que ens ho pot donar. Però ens passa per alt que és Déu el que acaba demanant-nos i, molt sovint, quan ens demana, no sabem què donar-li.

Jesús ens va concretar què ens demana Déu a cada un de nosaltres. Va ser tan clar i directe quan li va preguntar a un tal Pere, esporuguit i alhora envalentit, tot veient davant seu el Ressuscitat. Aquell diàleg de Jesús

Et demano el teu amor

i Pere traspua el secret més gran per fer-nos entendre què ens demana Déu: que l'estimem.

Déu, en la figura de Jesús davant de Pere, ens ve a demanar el nostre amor. Tal com està redactat es tracta d'un veritable pacte. Per tres vegades Jesús li va demanant a Pere que ratifiqui la seva estimació. De quina manera devien ressonar-li aquelles poques paraules a Pere i com ens so-

traguem encara ara quan li sentim pronunciar a Jesús: «Valentí, m'estimes més que...». No hi ha escapatòria, Jesús ens encercla amb el seu desig de ser estimat per mi.

Quan Pere li ha de respondre tres vegades, passant per la humilitat i per la tristesa per haver de repetir una mateixa afirmació, com si no fos creïble, està deixant clar que Jesús li està demanant el que més li costa de donar:

el seu amor incondicional. I se'ns fa molt difícil anar a trobar el perquè d'aquesta petició de Jesús.

Però ho he vist clar, el nen demana que l'estimi perquè ho necessita, perquè em necessita. Jesús em demana que l'estimi perquè em necessita. Encara que sembli impossible però és així de cert, hem estat creats per regalar el nostre amor a Déu, perquè Déu sigui estimat per nosaltres. Meditem sovint sobre aquesta gran missió que Déu mateix ens encomana: estima'm.

Mn. Valentí Alonso i Roig

PALABRAS DE VIDA

Llamados a ser tierra buena

Como bajan la lluvia y la nieve desde el cielo, y no vuelven allá, sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar; para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será la palabra, que sale de mi boca: la 2.ª parte del libro de Isaías había empezado (Is 40,1s) invitando el profeta a en el desierto prepararle un camino al Señor para hacer posible la venida de Dios al mundo llenándolo de su presencia.

Hoy la 1.ª lectura recuerda como el oráculo del Señor garantiza el desempeño de todo aquello que Él ha anunciado. Pero la comparación entre la lluvia y la nieve de las que habla el profeta y la palabra sembrada de la que habla Jesús tiene un elemento diferenciador: *nieve* y *lluvia* siguen el automatismo de las leyes de la naturaleza, pero la eficacia de la *palabra sembrada* depende radicalmente del receptor.

Con la parábola del sembrador Jesús responde al interrogante de siempre en el análisis de los resultados de la acción apostólica: ¿por qué una misma semilla, sembrada por un mismo sembrador con un mismo interés, produce rendimientos tan diversos? La cuestión de siempre se plantearía ya durante el Ministerio de Jesús: ¿por qué, escuchando el mismo mensaje del Maestro de Nazaret y viendo los mismos milagros, unos sí creían en Jesús y otros no?

¿Por qué unos sí creen en Cristo y otros no? Testimonios positivos de vida cristiana ejemplar están al alcance de unos y otros. Anti-testimonios escandalosos de miembros de la Iglesia son conocidos por unos y por otros.

¿Cuál es el elemento diferenciador? No lo es la semilla ni el sembrador, sino la tierra donde cae la semilla.

La carencia de frutos en la semilla sembrada se explica primero por la acción del Maligno que viene y roba lo sembrado en su corazón. La confianza filial en la fuerza de la providente acción amorosa de Dios no nos tiene que hacer olvidar la necesaria precaución ante las seductoras insidias del Tentador.

Los del terreno pedregoso manifiestan la inconstancia de los seguidores de la corriente: ¡la historia humana está llena de caídas en esta trampa!

Los sembrados en medio de abrojos pretenden el objetivo utópico de una doble fidelidad contradictoria: querrían ser cristianos pero sin dejar de seguir los criterios del mundo con la seducción de las riquezas.

Finalmente hay lo sembrado en tierra buena que escucha la palabra y la entiende; ese da fruto y produce ciento o sesenta o treinta por uno.

La parábola quiere hacer pensar a los destinatarios desde la situación de cada uno.

Así la parábola puede llegar a ser palabra de consuelo para el predicador desanimado ante la infructuosidad de su trabajo evangelizador; o palabra de exhortación a todo el mundo para que mire como acoge la semilla de la Palabra.

Entre la presentación general de la parábola y su explicación, Jesús interrumpe la enseñanza a la gente para dirigirse directamente a los discípulos que le preguntan: ¿Por qué les hablas en parábolas? La aclaración de Jesús se transforma en un enigma dramático: Por eso les hablo en parábolas, porque miran sin ver y escuchan sin oír ni entender.

¿Dios quiere que no vean y no entiendan? La clave es darse cuenta de que se está citando textualmente a Is 6,4 donde Isaías narra la experiencia de su vocación profética cuando de hecho ya hace años que la está ejerciendo con resultados muy pobres.

Entonces el profeta Isaías se pregunta si merece la pena seguir predicando en nombre del Señor cuando el Pueblo no hace caso. La respuesta del Señor a Isaías, y a todo predicador-evangelizador, es que tiene que seguir predicando y testimoniando a pesar de que los destinatarios no vean y no se conviertan.

Que la Virgen del Carmen nos lleve por las olas del mar mirando no tanto por el éxito de nuestro apostolado sino por la fidelidad a nuestra misión.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesano

Confirmacions a Jesús

Feia goig de veure l'església de Jesús, gran com és, plena de gom a gom un divendres a la nit. El 26 de maig de 2023, l'Il·lm. Sr. José Luis Arín, administrador diocesà, va administrar el sagrament de la Confirmació a 7 nois i 8 noies de la paròquia.

Vàrem llegir el passatge de les benaurances i el Sr. Administrador va fer una aplicació de les benaurances als nois i noies invitant-los a ser feliços amb l'esperit de les benaurances. Va finalitzar la celebració amb un cant d'acció de gràcies.

Mn. Paco Vives

Dedicació de la Catedral

El dijous 8 de juny, commemoració del 426 aniversari de la Dedicació de la Catedral de Tortosa a mans del bisbe Gaspar Punter l'any 1597, el Capítol Catedral celebrà la corresponent Eucaristia d'acció de gràcies, presidida pel seu degà i concelebrada per un bon nombre de capitulars, així com també alguns preveres que s'hi van unir perquè la Missa era també en sufragi del M.I. Francisco Bou, canonge emèrit, que havia mort el divendres anterior, celebrant-se la Missa exequial al seu poble, Caba-

nes, el dissabte 3. Per aquest motiu hi assistien a la Catedral els germans i neboda de Mn. Bou.

En l'homília, el degà del Capítol convidà a donar-li gràcies a Déu per tots els favors amb què el Senyor ha vingut vessant les seves gràcies en aquesta Església Mare de la seu tortosina per intercessió de la Mare de Déu de l'Estrella.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesà
en Seu Vacant

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

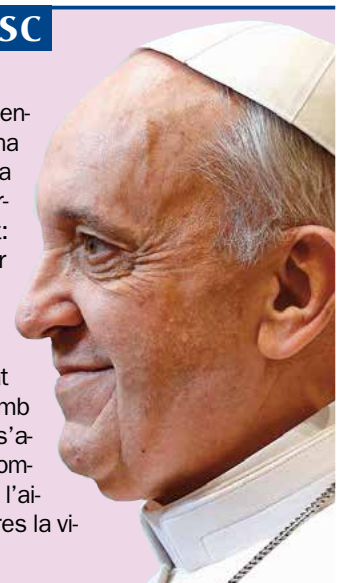

@Pontifex_es: «Preguem junts perquè les dones, totes les dones, siguin respectades, protegides, valorades. Agredir una dona i una mare és fer-li a Déu el mateix, que va prendre d'una dona, d'una mare, la condició humana» (8 de març).

@Pontifex_es: «Cada batejat és enviat a anunciar la Bona Notícia, estimant i servint els altres. No podem romandre com a mers espectadors; el zel apostòlic ens impulsa a buscar sempre noves maneres d'anunciar i de testimoniar l'amor de Déu» (8 de març).

@Pontifex_es: «L'almoïna, feta sense cridar l'atenció dels altres, dona pau i esperança al cor. Ens revela la bellesa del donar que ens permet descobrir un valuós secret: "La felicitat està més en donar que en rebre" (Hch 20,35)» (8 de març).

@Pontifex_es: «Jesús, assedegat d'amor, sadolla la nostra set amb amor. Com amb la samaritana, s'acosta a nosaltres en el quotidià, comparteix la nostra set, ens promet l'aigua viva que fa brollar en nosaltres la vida eterna» (12 de març).

Confirmacions a la Parròquia de Sant Blai de Tortosa

El divendres 9 de juny, a la Parròquia de Sant Blai, van rebre el sagrament de la Confirmació 9 nois i 1 noia.

Va presidir la celebració l'Il·lm. José Luis Arín, administrador diocesà, i van concelebrar Mn. Josep M. Membrado, rector de la parròquia, i Mn. Rafel Prades.

La Gna. de la Consolació, Victòria Nácher, catequista de Confirmació, presentà a l'administrador diocesà, als concelebrants i a tota la comunitat, els confirmands.

L'administrador diocesà en l'homilia digué: «La bona voluntat és necessària, però insuficient. Necessitem la força de Déu. Aquesta força és un regal i tot regal primer l'hem d'acceptar i rebre, l'hem d'agrair i finalment hem de fer-ne bon ús. Qui us ha fet el regal és el Senyor i els receptors sou vosaltres. Es tracta de passar del somni al compromís i per fer aquest pas necessitem l'ajuda de Déu. Si de debò rebeu l'Esperit Sant dins vostre, s'ha de notar.»

Tot seguit, la Renovació de les promeses del Baptisme i la Imposició de les mans. Després la Crismació.

Després de l'acció de gràcies de la comunió, Mn. Josep M. Membrado digué unes paraules d'agraïment. En primer lloc a l'administrador diocesà, a Mn. Rafel per l'ajuda que rep la parròquia, al cor que

va acompanyar amb els seus cants i a la Gna. Victòria, i els hi feu un petit obsequi d'una creu perquè recordessin el dia de la seva Confirmació.

Maria Joana Querol Beltrán

Assemblea general de Càritas diocesana de Tortosa

Càritas diocesana de Tortosa va celebrar la seva Assemblea general ordinària.

Presidida per l'administrador diocesà, Il·lm. Mn. José Luis Arín, i amb la presència del director diocesà Dídac Rodríguez i del secretari general Agustí Adell, entre altres membres de l'equip directiu, es va tractar amb especial atenció el punt de l'ordre del dia referent a la presentació de la Memòria social i econòmica corresponent a l'exercici 2022. Després de l'aprovació d'aquest punt, es van tractar altres temes que afecten a l'estratègia de futur de l'entitat.

En aquest sentit es van debatre qüestions com ara: l'estat d'implementació del sistema de Compliment Normatiu (*Compliance Legal*); la reorganització de funcions i missió dels tècnics d'acompanyament al territori, la situa-

ció actual sobre el programa FEAD FSE+ (aliments de la Unió Europea), així com diferents qüestions que afecten el funcionament i bones pràctiques de tots els equips locals que conformen la Càritas diocesana de Tortosa.

Com és natural es va posar especial èmfasi en la campanya de Corpus Christi d'aquest any 2023 que es va iniciar recentment i que s'estendrà al llarg de tot el mes de juny. Setmanes en què podem mostrar la solidaritat necessària cap a les persones més vulnerables de la nostra societat. Recordem que en aquest passat any 2022, Càritas diocesana de Tortosa ha prestat més de 62.000 serveis a les prop de 10.000 persones que han atès els 35 equips locals de la institució.

Càritas diocesana de Tortosa
Tortosa, 12 de juny del 2023

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ex 1,8-14.22 / Sl 123 / Mt 10,34-11,1]. Sant Aleix, pelegrí; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; sant Lleó IV, papa (847-855); beata Teresa de Sant Agustí i companyes, verges carmelitanes i màrtirs.

18. ■ Dimarts [Ex 2,1-15a / Sl 68 / Mt 11,20-24]. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.

19. ■ Dimecres [Ex 3,1-6.9-12 / Sl 102 / Mt 11,25-27]. Santa Àurea, vg. i mr. a Sevilla; sant Simmac, papa (sard, 498-514); beat Pere de Cadireta, dominicà, de Moià.

20. ■ Dijous [Ex 3,13-20 / Sl 104 / Mt 11,28-30]. Sant Apol·linar, bisbe i mr.; sant Elies, profeta (s. IX aC), santa Margarida, vg. i mr.; sants Pau i Sisened, diaques i màrtirs a Còrdova.

21. ■ Divendres [Ex 11,10-12,14 / Sl 115 / Mt 12,1-8]. Sant Llorenç de Brindisi (1559-1619), prevere i doctor de l'Església; sant Daniel, profeta (s. VII-VI aC).

22. □ Dissabte [Ct 3,1-4a (o bé: 2C 5,14-17) / Sl 62 / Jo 20,1-2.11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixebra de Jesús; sant Teòfil, pretor romà mr.

23. ■ Diumenge vinent, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sa 12,13.16-19 / Sl 85 / Rm 8,26-27 / Mt 13,24-43 (o bé, més breu: 13,24-30)]. Santa Brígida de Suècia, religiosa viuda, fundadora de l'Institut del Salvador i copatrona d'Europa; sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, màrtirs; santa Conegunda, religiosa franciscana.

Diumenge XV de durant l'any (A)

COMENTARI

«Una part caigué a la terra bona i donà fruit»

Jesús era molt bon pedagog. Per això feia servir paràboles, és a dir, com historietes per fer entendre als deixebles el seu missatge. Avui hem escoltat la coneguda paràbola del sembrador. Tenim la sort que el mateix Jesús en fa l'explicació. La llavor que sembra un sembrador cau en quatre terrenys diferents: *arran del camí*; *en un terreny rocós*; *entre els cards*; i per fi, *una altra part va caure en terra bona i donà fruit: o cent, o seixanta, o trenta*. Només aquesta llavor va produir fruit en major o menor quantitat. L'explicació de Jesús és clara: *la llavor és la predicació del Regne*, podem dir la Paraula de Déu. Alguns l'escolten però no l'entenen, no li donen més importància i es perd el fruit. Altres reben aquesta paraula amb alegria però quan arriben les dificultats o les persecucions, sucumbeixen de seguida. En altres sembla que la Paraula de Déu dona fruit però tot seguit les preocupacions del món present i la seducció de les riqueses fan que no fructifiqui. Jesús, doncs, ens convida a mirar com acceptem la seva Paraula i fins a quin punt som capaços de superar tant les dificultats de la vida com sobretot les preocupacions de cada dia o bé l'encís de la riquesa. No ens enganem doncs, pensant que rebem amb alegria la Paraula de Déu; cal examinar si fem tot el possible perquè doni molt de fruit. És el que anunciava Isaïes que compara la paraula que surt dels llavis de Déu amb la pluja i la neu: aquestes no són estèrils: *fecunden la terra i la fan germinar*. Així la Paraula de Déu *no tornarà infecunda*. En aquesta sentit Pau ens recorda que *els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres*. Essent així, els problemes, les dificultats, les preocupacions, la riquesa no han de ser cap obstacle perquè la paraula de Déu doni molt de fruit en nosaltres. Quins impediments posen perquè la Paraula de Déu no doni en nosaltres el cent o almenys el seixanta o el trenta per u? La Paraula de Déu és sempre eficaç.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 55,10-11)

Diu el Senyor: «Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar fins que dona el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

► Salm responsorial (64)

R. *La llavor caigué en bona terra i donà fruit.*

Vetlleu per la terra i la regueu, / l'enriqueixu a mans plenes. / El rierol de Déu desborda d'aigua / preparant els sembrats. R.

Fecundeu la terra / amarant els seus solcs, / aplanant els terrossos / ablanint-la amb els xàfecs, / i beneïu el que hi germina. R.

Coroneu l'anyada amb l'abundor que cau del cel, / la fertilitat regalima de la vostra carrossa. / Aclama joiós l'herbei de l'estepa, / s'engalanen els turons. R.

Les prades es vesteixen de ramats, / les valls, cobertes de blat, / aclamen joioses i canten. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,18-23)

Germans, jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres. Perquè tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu. L'univers creat s'ha trobat sotmès a una situació absurda no perquè ell ho hagi volgut, sinó que un altre l'hi ha sotmès, donant-li, però, l'esperança que un dia serà alliberat de l'esclavatge d'aquesta situació desgraciada, per obtenir la llibertat, que és la glorificació dels fills de Déu. Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors com la mare quan infanta. Però no és ell tot sol. També nosaltres, els qui ja posseïm l'Esperit com a primers fruits de la collita que vindrà, gemeguem igualment dins nostre, esperant l'hora que serem plenament fills, quan el nostre cos serà redimit.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 13,1-23)

Aquell dia, Jesús sortí de casa i s'assequé vora el llac. Era tanta la gent que es reuní entorn d'ell, que pujà a una barca i s'hi assequé. Tota la gent es quedà vora l'aigua i ell els parlà llargament en paràboles. Digué: «El sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de la llavor caigué arran del camí, vingueren els ocells i se la menjaren. Una part caigué en un terreny rocós, on hi havia poca terra. De seguida va néixer, ja que la terra era poc fonda, però com que no tenia arrels, quan sortí el sol, amb la calor s'assecà. Una part caigué entre els cards, però els cards van créixer i l'ofegaren. Una part caigué a la terra bona i donà fruit: o cent, o seixanta, o trenta. Qui tingui orelles, que ho senti.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 55,10-11)

Esto dice del Señor: «Como bajan la lluvia y la nieve desde el cielo, y no vuelven allá sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que cumplirá mi deseo y llevará a cabo mi encargo.»

► Salmo responsorial (64)

R. *La semilla cayó en tierra buena, y dio fruto.*

Tú cuidas la tierra, la riegas / y la enriqueces sin medida; / la acequia de Dios va llena de agua, / preparas los trigales. R.

Así preparas la tierra. / Riegas los surcos, / igualas los terrones, / tu llovizna los deja mullidos, / bendices sus brotes. R.

Coronas el año con tus bienes, / tus carriles rezuman abundancia; / rezuman los pastos del páramo, / y las colinas se orlan de alegría. R.

Las praderas se cubren de rebaños, / y los valles se visten de mieses, / que aclaman y cantan. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,18-23)

Hermanos:

Considero que los sufrimientos de ahora no se pueden comparar con la gloria que un día se nos manifestará. Porque la creación, expectante, está aguardando la manifestación de los hijos de Dios; en efecto, la creación fue sometida a la frustración, no por su voluntad, sino por aquel que la sometió, con la esperanza de que la creación misma sería liberada de la esclavitud de la corrupción, para entrar en la gloriosa libertad de los hijos de Dios. Porque sabemos que hasta hoy toda la creación está gemiendo y sufre dolores de parto. Y no solo eso, sino que también nosotros, que poseemos las primicias del Espíritu, gemimos en nuestro interior, aguardando la adopción filial, la redención de nuestro cuerpo.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,1-23)

Aquel día, salió Jesús de casa y se sentó junto al mar, y acudió a él tanta gente que tuvo que subirse a una barca; se sentó y toda la gente se quedó de pie en la orilla.

Les habló muchas cosas en parábolas: «Salió el sembrador a sembrar. Al sembrar, una parte cayó al borde del camino; vinieron los pájaros y se la comieron. Otra parte cayó en terreno pedregoso, donde apenas tenía tierra, y como la tierra no era profunda brotó enseguida; pero en cuanto salió el sol, se abrasó y por falta de raíz se secó. Otra cayó entre abrojos, que crecieron y la ahogaron. Otra cayó en tierra buena y dio fruto: una, ciento; otra, sesenta; otra, treinta. El que tenga oídos, que oiga.»